

Ожени се да хранишь и него,
 И пакъ утрѣ уфейка, че дѣ го? —
 Прѣзз Дунава, Господи съчини
 Чернѣй торазз кат' гора за лети
 А марь сестро, а вижъ по палта:
 Единъ скманъ съ шрина подплата,
 Единъ кожухъ, и той бизз ракави,
 За вѣнченіе като ѝ направи,
 И до гроба съзз него отива
 Ами нѣ? мъжа се затрѣва,
 Обѣи мѣсцъ по дѣтѣ по три мѣди.
 Той горкѣа кат' не усѣтѣ хѣди:
 Да не прѣчи се навга го чакъ,
 Да направи испъзна конака.
 Дѣт' ги видишь съ моди и примѣни
 Мъжіето нмъ се съ по май запрѣни

 Тѣзи моди който ги извади
 Очатѣ мѹ Господь да извади
 Се отъ тѣхъ ъ нашето тѣгано
 За тѣй нема да видчмъ вѣнчало
 И да чийни отъ Гайда рѣчало